

[Udenrigsministeren.]

ved at faa Attesterne brugt. Det er et Spørgsmaal, der klares ligetil og jævnt ved Opgørelser af talmæssig Karakter, og disse Opgørelser kan med stor Lethed forelægges for det kommende Udvalg.

Ellers havde jeg det Indtryk, at de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fremsatte, ikke saa meget drejede sig om denne Aftale, som det ærede Medlem jo i øvrigt gav sin Tilslutning, som de gik ud paa at udtrykke det ærede Medlems Følelser over for forskellige Talsmænd for Landbruget i de forskellige Erhvervsorganisationer, der repræsenterer dette. Det tror jeg ikke, der er nogen Grund for mig til at komme ind paa en Forhandling om her i Dag. Det ærede Medlem havde det Ønske, at der i Delegationerne skulde være en Række Repræsentanter, som ikke var aktive Politikere. Det er der i ganske overordentlig stort Tal; vi forhandler jo med Organisationernes Ledelser, der er meget talrige, ved Forberedelsen af alle disse Sagers Afgørelse. Der er mellem dem enkelte aktive Politikere af forskellige Rigsdagspartier — jeg tror noget nær alle Rigsdagspartier — men der er en meget stor Kreds af andre, som ingenlunde er Medlemmer af Rigsdagen eller aktive Deltagere til daglig i Politik. Naar det ærede Medlem havde en Plan om en Art særlig Repræsentation for de forskellige Erhvervsorganisationer, som, saa vidt jeg forstod, skulde have en egentlig bestemmende Stilling, til syvende og sidst skulde kunne sige, om man skulde slutte sig til en Aftale, stille bestemte Krav o. s. v., saa er jeg bange for, at dette System ikke vilde blive meget virkningsfuldt, fordi jeg tvivler noget om, at det vil være muligt at tilvejebringe en ensartet Beslutning eller blot et rimeligt Flertal, naar hvert Erhverv skulde være repræsenteret paa den Maade — og jeg tænker mig ikke, at det ærede Medlem gaar ud fra, at et enkelt Erhverv alene skulde have en saadan Ret frem for alle andre Erhverv herhjemme.

Det ærede Medlem udtalte som ved tidligere Lejlighed sin Interesse for den saakaldte private Vareudveksling. Der findes jo i Valutalovgivningen ganske bestemte Regler derfor, men jeg har tidligere sagt og maa gentage det her, at der er ikke megen Sandsynlighed for, at disse Regler faar større praktisk Betydning over for Tyskland, fordi den tyske Opfattelse ikke er indstillet paa denne Art af Aftaler; derfor kan man nok nære sine Ønsker i saa Henseende,

men stor Udsigt til et praktisk Resultat deraf findes der ikke.

Det ærede Medlem klagede over, at Priserne var lavere i Danmark paa de Varer, der sendtes til andre Lande, end de Priser, som Beboerne i disse Lande maa betale for dem der, og dette Spørgsmaal var den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti jo ogsaa inde paa. Der er dog ikke nogen Tvivl om, at det Forhold fremkommer overalt; hvor der i et Land findes Indførselsafgifter af den ene og den anden Karakter; det tilvejebringer ethvert Toldsystem, ethvert System af andre Indførselsafgifter; og med Hensyn til de forskellige Former for Indførselsafgifter er jo Ideernes brogede Mangfoldighed blevet af en ganske ejendommelig Karakter i de sidste Aar. Jeg har undertiden set den Opfattelse, at de Penge, som man fik i Tyskland for Varer, vi solgte dertil, paa en eller anden mærkelig Maade maatte forsvinde, naar man ikke herhjemme i Danmark fik saa meget for Varerne, som Tyskerne gav for dem. Ja, naar man kan danne sig den Forestilling, saa beror det udelukkende derpaa, at man ganske glemmer de tyske Indførselsafgifter. Jeg kan dertil føje, at disse Afgifter er af ganske samme Karakter over for alle Lande, ligesom de engelske Toldafgifter, der sætter Priserne paa dansk Smør højere i England end de Priser, vi modtager derfor, gælder over for alle fremmede Lande, ikke Lande inden for det engelske Rige, men over for alle andre Lande. Der er deri intet mærkeligt, det er heller intet nyt, det er et Forhold, som har bestaaet, saa længe Toldafgifter har eksisteret paa Jordkloden, og det vil formodentlig leve, saa længe som den paagældende Art af Afgifter bliver ved at eksistere, men Systemet har ganske vist taget et klækkeligt Omfang i de senere Tider.

De to ærede Ordførere for Det konservative Parti (Drachmann) og for Partiet Venstre (Himmelstrup) ser paa Spørgsmaalene ud fra meget forskellige Synspunkter, men der er eet Punkt, hvor de er enige og bestandig er det under disse Forhandlinger, og det er i deres Antipati mod, at Rigsdagen tager Beslutning om denne Art af Handelsaftaler. Jeg har aldrig lovet, at vi skulde komme væk fra det, men jeg har en Gang imellem lovet, at jeg skulde bestrebe mig derfor, og jeg ser altsaa i de ærede Medlemmers Iver for at fastslaa dette som et Løfte om, at saa skal det ogsaa ske, et stærkt Udtryk for deres Tillid til den Almagt, som jeg i saa Henseende maatte sidde